

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **D. T. D.**, zast. Mgr. Markem Eichlerem, advokátem, se sídlem Nekázanka 888/20, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha, proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 12. 2022, č. j. MV-200046-4/SO-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 9. 2024, č. j. 16 A 4/2023-50,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ústí nad Labem shora označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl žalobu, v níž se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 6. 9. 2022, č. j. OAM-1803-51/ZR-2021. Tím správní orgán prvního stupně podle § 77 odst. 2 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zrušil platnost žalobcova povolení k trvalému pobytu na území České republiky a podle § 77 odst. 3 zákona o pobytu cizinců mu stanovil lhůtu k vycestování z území v délce třiceti dnů od právní moci rozhodnutí.

[2] Proti napadenému rozsudku se žalobce (dále jen „stěžovatel“) bránil včas podanou kasační stížností, jejíž součástí učinil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] Dříve než Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl, stěžovatel ji vzal zpět podáním ze dne 16. 10. 2024.

[4] Podle § 37 odst. 4 s. ř. s., *může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl*. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s., *soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět*.

[5] Jelikož projev vůle stěžovatele, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, že jím stěžovatel zamýšlí ukončit řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. řízení zastavil.

[6] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

[7] S ohledem na ukončení řízení ve věci samé již Nejvyšší správní soud nerozhodoval o podaném návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2024

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu